

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžnč/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010024
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010024.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: SKP, k.s., Lazovná 64, Banská Bystrica, IČO: 44 915 691, správca úpadcu Poľnohospodárske družstvo Jasenie „v konkurze“, Jasenie, PSČ: 976 75, IČO: 00 189 197, zastúpeného: JUDr. Tomáš Kohút, advokát, Hurbanova 14A, Banská Bystrica, proti odporcovi: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova ul. č. 12, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 23. februára 2012 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby najvyšší súd uložil odporcovi ako odvolaciemu orgánu povinnosť konať a rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa zo dňa 14.7.2011, proti rozhodnutiu správneho orgánu Pôdohospodárskej platobnej agentúry, č. 500/1906/16456/2010 zo dňa 1.4.2011, do 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že Poľnohospodárske družstvo Jasenie (ďalej len „družstvo“) podalo 17. mája 2010 na Pôdohospodársku platobnú agentúru, ako príslušný štátny orgán na rozhodovanie o poskytnutí podpory na základe § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2007 Zb. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka žiadosť, prostredníctvom ktorej sa domáhalo schválenia poskytnutia platby formou jednotnej platby na plochu, vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach a vylúčení z poskytovania podpory v sume 145.062,55 €.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.1.2011, sp. zn. 2K/43/2010 bol na majetok družstva vyhlásený konkurz. Podľa názoru navrhovateľa vyhlásením konkurzu došlo v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze“) aj k prerušeniu konania o žiadosti družstva vedeného na Pôdohospodárskej platobnej agentúre (ďalej len „PPA“).

PPA však v konaní pokračovala a vydala 1. apríla 2011 rozhodnutie č. 500/1906/16456/2010, ktorým vo veci podanej žiadosti rozhodla tak, že túto zamietla. Vtedajšia správkyňa konkurznej podstaty družstva Mgr. Lýdia Šebová však nikdy nepodala PPA návrh na pokračovanie v konaní. Ten bol podaný až

novoustanoveným správcom družstva, spoločnosťou SKP, k.s., t.j. navrhovateľom, 20. júla 2011, súčasťou ktorého bolo aj odvolanie voči vyššie uvedenému rozhodnutiu PPA.

Ministerstvo podaný návrh na pokračovanie v konaní ako aj odvolanie preskúmalo, pričom 30. augusta 2011 vybavilo odvolanie navrhovateľa bez rozhodnutia o podanom odvolaní a to výlučne listom označeným ako „Preskúmanie oneskoreného odvolania“. V liste sa okrem iného uvádza, že odvolanie nepovažovalo za podané v zákonnej lehote, nakoľko podľa jeho právneho názoru v konaní nenastala skutočnosť odôvodňujúca prerušenie konania, nakoľko konanie o žiadosti družstva sa netýkalo majetku úpadcu, ale prostriedkov zo štátneho rozpočtu, resp. rozpočtu Európskej únie, ktoré v majetku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu neboli a ani sa ním nestali, nakoľko žiadosť bola zamietnutá, vo vzťahu k čomu nedošlo ani k prerušeniu plynutia procesných lehôt. Preto odporca posúdil navrhovateľom podané odvolanie ako oneskorené a v zmysle § 60 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) odpovedal na toto odvolanie listom.

Takýto postup považoval navrhovateľ za nezákonný, nakoľko podľa jeho názoru odporca mal vydať o zamietnutí odvolania rozhodnutie a tiež podľa jeho názoru vyhlásením konkurzu došlo k prerušeniu konania, a preto PPA vo veci žiadosti nesmela rozhodnúť bez toho, aby podal správca konkurznej podstaty družstva návrh na pokračovanie v konaní.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním z 23. marca 2012, v ktorom žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť ako neopodstatnený, nakoľko podľa jeho názoru postupoval plne v súlade so zákonom, keď oneskorené odvolanie navrhovateľa vybavil listom, nakoľko takýto postup mu prikazuje § 60 Správneho poriadku.

Skutočnosť, že odvolanie bolo podané oneskorene je zrejmé, nakoľko napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 21. apríla 2011, keďže bolo doručené správcovi konkurznej podstaty Mgr. Lýdii Šebovej dňa 6. apríla 2011, avšak navrhovateľ podal oneskorené odvolanie na poštu až 16. júla 2011, pričom toto bolo doručené PPA 20. júla 2011.

Odporca tiež poukázal na to, že právo na poskytnutie podpory úpadcovi nepatrilo v čase vyhlásenia konkurzu v zmysle § 67 ods. 1 zákona o konkurze a preto podľa § 47 ods. 1 zákona o konkurze nemohlo dôjsť ani k prerušeniu správneho konania vo veci žiadosti o podporu vyhlásením konkurzu. Podľa jeho názoru, ak navrhovateľovi nepatrilo právo (majetok) na poskytnutie príslušných podpôr, keďže ešte nebolo právoplatné vydané rozhodnutie, toto právo (majetok) nepodliehalo konkurzu a nemohlo tvoriť konkurznú podstatu úpadcu (navrhovateľa). Z uvedených dôvodov preto konanie o žiadosti o podporu navrhovateľa pokračovalo. Z tohto dôvodu odporca považoval a považuje rozhodnutie vydané v rámci riadneho správneho konania v súlade s platnými právnymi predpismi, pričom odvolanie bolo podané na poštu po právoplatnosti rozhodnutia, tak ako je vyššie uvedené. Nakoľko správne konanie nemalo byť ex lege prerušené, mala PPA právo vydať rozhodnutie, proti ktorému podľa § 54 ods. 2 Správneho poriadku bolo potrebné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), preskúmal postup odporcu a dospel k záveru, že jeho konanie plne zodpovedá spôsobu ustanovenému príslušným právnym predpisom.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ods. 4 súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne. Podľa ods. 5 navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho

konania.

Za nečinnosť treba považovať pasivitu správneho orgánu vo veciach, v ktorých bolo začaté konanie, hoci niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán vo veci konal (bez ohľadu na to, či sa správne konanie začalo na návrh účastníka konania alebo z podnetu správneho orgánu). Nečinnosť sa prejavuje najmä tým, že správny orgán nekoná vo veci vôbec, resp. iba s neodôvodnenými prietahmi, správny orgán tvrdí, že nemá právomoc na vydanie rozhodnutia a vec namiesto rozhodnutím vybaví listom alebo informáciou, resp. zastaví konanie.

Z vyššie uvedeného skutkového stavu je nesporné, že odporca nebol v konaní o odvolaní navrhovateľa voči rozhodnutiu PPA nečinný. Naopak, v súlade so zákonom preskúmal oneskorene podané odvolanie z toho hľadiska, či sú dané dôvody na obnovu konania, resp. preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a o tejto skutočnosti navrhovateľa upovedomil v súlade s ust. § 60 Správneho poriadku. Toto ustanovenie v znení účinnom do 31. decembra 2003 obsahovalo na konci vetu za bodkočiarkou: “inak odvolanie zamietne“, avšak zákonom č. 527/2003 Z. z. bolo s účinnosťou od 1. januára 2004 toto ustanovenie novelizované v tom zmysle, že veta za bodkočiarkou bola vypustená z čoho vyplýva, že zákon neukladá správne orgánu vydať rozhodnutie o zamietnutí oneskorene podaného odvolania.

Pokiaľ ide o posúdenie, či odvolanie bolo, alebo nebolo podané oneskorene, je nesporné, že rozhodnutie PPA nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 21. apríla 2011, keďže bolo doručené správcovi konkurznej podstaty Mgr. Lýdii Šebovej dňa 6. apríla 2011, avšak navrhovateľ podal odvolanie na poštu až 16. júla 2011, t.j. po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty.

Navyše podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľovi nič nebránilo v tom, aby napriek svojim názorom na prerušenie konania vo veci žiadosti o schválenie poskytnutia platby formou jednotnej platby na plochu, vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach a vylúčení z poskytovania podpory v sume 145.062,55 €, podal, po doručení rozhodnutia PPA z 1. apríla 2011 č. 500/1906/16456/2010, odvolanie v lehote 15 dní tak, ako bol v tomto rozhodnutí poučený.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu navrhovateľa nevyhovel, a tento posúdil ako nedôvodný v zmysle § 250t ods. 4 OSP, keďže dospel k záveru, že odporca nebol nečinný a postupoval v súlade so zákonom, keď odvolanie navrhovateľa vybavil „len“ listom a nevydal rozhodnutie, nakoľko zákon mu takúto povinnosť neukladá.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 OSP a ich náhradu účastníkom nepriznal, nakoľko navrhovateľ nemal vo veci úspech a odporcovi náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.